

ועדת הבחירות המרכזית לנכנסת
لجنة الانتخابات المركزية
The Central Elections Committee

Justice Uzi Vogelman
Supreme Court of Israel
Chairman of the Central Elections Committee

قاضي عوزي فوجلמן
المحكمة العليا
رئيس لجنة الانتخابات المركزية

השופט עוזי פוגלמן
בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

תב"כ 26/24

העותר: עו"ד שחר בן מאיר

נגד

המשיבים: 1. בנימין נתניהו
2. הליכוד תנועה לאומית ליברלית
3. רשת מדיה בע"מ
4. היועץ המשפטי לממשלה

עתירה לצו מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט–1959

בשם העותר: בעצמו
בשם המשיבים 1–2: עו"ד אבי הלוי
בשם המשיבה 3: עו"ד רועי בלכר; עו"ד אלעד כהן; עו"ד תמר עברי-שטרן

החלטה

1. לפניי עתירה לקבוע כי השתתפותו של המשיב 1, ראש הממשלה וראש רשימת המועמדים מטעם המשיבה 2, בתוכנית בידור של המשיבה 3 היא תעמולת בחירות, ולכן אסורה לשידור. לפי הנטען בעתירה, המשיבה 3 עתידה לשדר ביום 2.3.2021 פרק בתוכנית "סטנד-אפ Nation" (להלן: התוכנית) בהשתתפות המשיב 1. העותר סבור שהופעת המשיב 1 בתוכנית תיחשב לתעמולת בחירות, ושיש בכך הפרה של האיסור לקיים תעמולת בחירות בהשתתפות אומנים, לפי סעיף 8 לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט–1959 (להלן: החוק).
2. המשיבים 1–2 טוענים שיש לדחות את העתירה על הסף מאחר שהעותר לא הביא ראיות להוכיח שבתוכנית תתקיים תעמולת בחירות. כן נטען כי היה על העותר לפנות אליהם בפנייה מוקדמת לפני הגשת העתירה. לגופם של דברים, טוענים המשיבים 1–2 שבחינת התוכנית בהתאם למבחנים המשפטיים לסיווג תעמולת בחירות מגלה כי אין מדובר בתעמולה: עסקינן בתוכנית טלוויזיה אומנותית, שמשודרת בטלוויזיה תקופה ארוכה ובקביעות; היא מופקת

במנותק מהמשיבים 1–2; המשיבה 3 היא שהזמינה את המשיב 1 להשתתף בה; והתכלית הדומיננטית של התוכנית היא בידור.

3. בתגובתה מתארת המשיבה 3 את מבנה התוכנית: כמה קומיקאים הם משתתפים קבועים, ומדי שבוע מתארח אדם מפורסם שאינו קומיקאי. הוא משתתף בפאנל עם המשתתפים הקבועים ואחר כך מציג מופע "סטנד-אפ" קצר. כעולה מהתגובה, בראשית חודש ינואר 2021 פנתה הפקת התוכנית לפוליטיקאים רבים וביקשה שיתארחו בתוכנית; רק המשיב 1 הסכים, אך לימים השתתפותו בתוכנית לא יצאה אל הפועל. מדברי המשיבה 3 עולה ש"לאחרונה, לקראת יום הצילום האחרון של התוכנית, פנתה הפקת התוכנית לראש הממשלה פעם נוספת בהצעה להשתתף בתוכנית, והוא נעתר להזמנה" (סעיף 3 לתגובה). התוכנית בהשתתפותו צולמה ביום 28.2.2021, והיא כוללת קטע בן כ-30:9 דקות ובו מופיע המשיב 1 (להלן: הקטע). המשיבה 3 מציינת שהיא וחברת ההפקה של התוכנית הקפידו לוודא שבקטע זה לא תהיה תעמולת בחירות; היא סבורה שיש לסמוך על מקצועיות העורכים בסוגיה זו. לגישה, האפקט הדומיננטי בתוכנית הוא בידור; הפקת התוכנית יזמה את השתתפות המשיב 1; המשיבה 3 עורכת את התוכנית; מדובר בתוכנית שבועית; ומועד השידור אינו צמוד לבחירות – ולכן אין לסווג אותה כתעמולת בחירות. המשיבה 3 מציינת שהשתתפות המשיב 1 בתוכנית אינה תעמולת בחירות גם לצורך סעיף 5 לחוק, שאוסר לשדר בטלוויזיה תעמולת בחירות, להוציא שידורי התעמולה, ב-60 הימים קודם לבחירות וביום הבחירות. מאחר שמתגובת המשיבה 3 עלה שהקטע כבר צולם ונערך, הוריתי שיועבר לעיוני.

4. לאחר שעיינתי בעתירה, בתגובות לה ובקטע נושא העתירה, הגעתי למסקנה שדינה להתקבל. סעיף 8 לחוק מורה: "לא תהא תעמולת בחירות מלווה תכניות בידור, לרבות הופעות של אמנים...". האיסור מוחלט (תר"ם 94/98 סיעת "ירושלים עכשיו" בראשות ארנן יקותיאלני נ' מפלגת ש"ס, פ"ד נב(4) 654, 658–659 (1998)). תכליתו לקדם שוויון בין רשימות המועמדים, בכך שלא יינתן לאיזו מהן יתרון לא הוגן בשימוש באמצעים שעלולים "לשבש את דעתם של הבוחרים" (שם, בעמ' 659). ראו גם תב"כ 21/24 מפלגת ישראל ביתנו נ' מפלגת ש"ס התאחדות הספרדים העולמית, פסקה 4 (11.2.2021); תב"כ 40/20 מורג נ' מפלגת הליכוד, פסקה 32 (15.3.2015); תר"ם 73/20 שחר נ' ראש עיריית טירת הכרמל, פסקה 4 (18.8.2013)). כפי שהזכירה המשיבה 3, שידור הקטע עלול להיות הפרה גם של האיסור שקבוע בסעיף 5 לחוק, שעניינו איסור על שידור תעמולת בחירות בטלוויזיה ב-60 הימים שקודמים לבחירות וביום הבחירות (להוציא שידורי התעמולה המוסדרים בסעיף 15 לחוק). איסור זה חל בכל סוג שידור, ובלבד שהתוכן הוא בגדר תעמולת בחירות, בראי הבוחר הסביר. מכאן שהמחלוקת בענייננו נוגעת לשאלה אם הקטע עולה כדי תעמולת בחירות. אם התשובה לכך בחיוב, שידורו אסור הן לפי סעיף 8, הן לפי סעיף 5. אם התשובה היא בשלילה, אין הפרה של איזה מסעיפים אלו.

5. על המבחן המשפטי לזיהוי תעמולת בחירות עמדנו לא אחת. כך, בהחלטה מהימים האחרונים ציינתי:

"בוחנים אם מסר הוא תעמולת בחירות, במבחן האפקט הדומיננטי (התוצא הגָבֵר) של הפרסום בעיני הבוחר הסביר... 'אם בתכלית העיקרית של הפרסום יש כדי להניע בוחר לבחור כך או אחרת, להניא אותו מבחירה מסוימת או להשפיע על העדפתו הפוליטית; ותכלית זו גוברת על תכליות אחרות בפרסום – הרי זו תעמולת בחירות'... כדי לעמוד על תכליתו הדומיננטית של הפרסום נקבעו בפסיקה ובהחלטות יושבי ראש ועדת הבחירות המרכזית כמה מבחני משנה לעניין זה... בין מבחני המשנה ניתן למנות למשל את מועד הפרסום וקרבתו לבחירות; את זהות יוזם הפרסום; את זהות המפרסם; ואם קיימת תכלית אחרת בבסיס הפרסום" (תב"כ 18/24 רשימת ימינה נ' אאוטברייך ישראל בע"מ, פסקה 7 (1.3.2021) (להלן: עניין אאוטברייך)).

אחיל מבחן זה בנסיבות המקרה שלפניי.

6. תחילה אעמוד על תוכנו של הקטע. מדובר בסרטון בן 9 דקות ו-36 שניות. ניתן לחלקו לשני חלקים: בחלק הראשון (שאורכו בערך 6 דקות) "מתארח" ראש הממשלה בפאנל התוכנית ובינו לחברי הפאנל מתקיימים חילופי דברים קומיים; בחלק השני עומד המשיב 1 מול המצלמה במתכונת של מופע "סטנד-אפ". יש להדגיש שהמשיב 1, בתור האורח בקטע הנדון, נמצא במרכז תשומת הלב בקטע. המשתתפים בתוכנית והוא מדברים עליו ועל פעולותיו.

אין בקטע אמירות מפורשות בעד המשיב 1 או המשיבה 2; בעד רשימה אחרת או נגדה; או קריאה מפורשת להצביע או להימנע מהצבעה. אולם מסר תעמולה אינו רק מסר ישיר או מפורש בעד רשימת מועמדים פלונית או נגדה. כפי שנקבע עוד לפני עשורים: "מותר להביא בגדר הדיבור 'תעמולת בחירות' גם תעמולת בחירות עקיפה, והמבחן הוא מבחן האיש הסביר. לשון אחר: האם לפי מבחנים של סבירות ושל שכל ישר יש לראות את המישדר הנדון כתעמולת בחירות עקיפה שיש לפסלה?" (בג"ץ 524/83 האגודה למען החייל בישראל נ' המנהל הכללי של רשות השידור, פ"ד לז(4) 85, 89 (1983)).

לאורך הקטע מתייחס המשיב 1 לסוגיות מרובות שמצויות על סדר היום הציבורי בימים אלה. כך:

א. המנחה ליטל שוורץ שואלת את המשיב 1: "מתי הילדות שלי יחזרו לבית ספר, באמת? די, זה באמת...". ולאחר ששאל את שוורץ לגיל בנותיה, ענה המשיב 1: "חזרו חלק, החלק השני יבוא עכשיו, החלק השלישי אחר כך – תלוי בחיסונים", ושאל את המשתתפים אם התחסנו לקורונה;

ב. המנחה שלום אסייג שאל: "בשבוע שעבר מנכ"ל 'פייזר' אמר שישראל היא המעבדה של העולם לקורונה, זה לא מפחיד, מה אנחנו ניסוי, מה?" והמשיב 1 ענה: "הוא

- מתכוון להגיד שאנחנו המודל של העולם. כותבים עלינו מאמרים עכשיו ב-New England Journal of Medicine, זה הכי, הכי גבוה שאפשר";
- ג. אסייג שאל: "אתה גם מחכה כמונו שנתב"ג יפתח?" והמשיב 1 ענה: "בטח, תראו לאן הגעתי. פעם הייתי מופיע באו"ם למען המדינה שלנו, עכשיו אני צריך להופיע ב'סטנד-אפ Nation'";
- ד. בתחילת מופע הסטנד-אפ שלו בירך המשיב 1 את המנחה ליטל שוורץ. המנחה אסייג העיר שגם הוא בתפקיד זה. המשיב 1 הגיב: "אה, כלומר אצלכם יש מנחה ומנחה חליפי. מהניסיון שלי זה, זה לא עובד כל כך טוב";
- ה. מייד לאחר מכן ביקש המשיב 1 "להגיד רגע משהו רציני": "חשוב לי להגיד לכל ענף התרבות בארץ: אני יודע שעברתם שנה קשה מאוד. אני מבטיח שאנחנו עושים הכול כדי להחזיר את אולמות הסטנד-אפ לתפוסה מלאה מהסיבה הפשוטה שהכל עדיף על זה שאני אנסה להצחיק אתכם";
- ו. בהמשך אמר המשיב 1 שלאחרונה הוריד ממשקלו. "עשיתי את זה בדרך הישנה. הרבה פחות פחמימות, הרבה יותר ירקות. והכי קשה: בלי לשתות מנדטים אחרי שמונה בערב, אפילו לא מנדט אחד";
- ז. המשיב 1 שאל את המנחה אסייג אם הוא יודע "כמה זה קשה לקבל מקרר של חיסונים, ואין שם 'בן אנד ג'ריס' אחד";
- ח. המשיב 1 ציין: "הרבה אנשים תוהים לגבי הוויתורים שעשינו בשביל השלום עם האמירויות, אז כן אני חייב לחשוף בפניכם, השמועות נכונות, בהסכם עם האמירויות היה סעיף סודי שבו התחייבנו לתת להם את עומר אדם בכל שבת שניה";
- ט. בסוף דבריו, אומר המשיב 1: "אני רוצה לנצל את הבמה כדי להגיד משהו נוסף. בסופו של דבר כולנו חלק ממדינה אחת, עם גורל אחד. יהודים, ערבים, מוסלמים, נוצרים, בדואים, צ'רקסים; ימנים ושמאלנים; חרדים וחילונים – כולנו אוהבים לצחוק, כולנו אוהבים לשמוח, אני מאחל לכולנו שרק נמשיך לצחוק ונחזור יחד לחיים שכל כך אהבנו".
- אכן, צפייה בקטע מלמדת שיש לו תכלית בידור. אולם לאורך הקטע כולו שזורים מסרים שנוגעים במישרין לסוגיות שנמצאות בימים אלה על סדר היום הפוליטי, ובכלל זאת הטיפול במשבר הקורונה והיציאה ממנו, החיסונים למחלה, הצגת המורכבות ב"ראש ממשלה חליפי" והסכמי השלום. מסרים אלו מתקשרים במישרין גם למסרי המשיבים 1-2 בתעמולת הבחירות מטעמם. בעיני הבוחר הסביר אמירות אלו עשויות להשפיע על ההצבעה. זאת ועוד, חלק מהמסרים ממוקדים בהתפארות בהצלחות עבר – שיקול שנוטה

לטובת הקביעה כי מדובר בתעמולת בחירות (השוו לתב"כ 6/23 התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) נ' ראש הממשלה, פסקה 4 (19.1.2020)).

7. עוד בעניין תוכן הקטע, במהלך השיח בין המשתתפים הועלו חשבונותיו של המשיב 1 ברשתות החברתיות "טיקטוק" ו"אינסטגרם". חשבון ה"טיקטוק" נזכר גם במופע הסטנד-אפ של המשיב 1. גם לכך אפשר להעניק משקל. הזכרת החשבונות עשויה בהסתברות לא מבוטלת לגרום לפחות לחלק מהצופים לבקר בהם. חשבונות אלו משמשים את המשיב 1 בימים אלו לתעמולת בחירות. העניין של המשיב 1 בכך שבוחרים יצפו בחשבונותיו, נועד לגרום לבוחרים לצפות בתעמולה לטובתו (השוו לעניין אאוטברייין).

8. אשר למבחני המשנה לקביעה אם האפקט הדומיננטי של פרסום פלוני הוא בבחינת תעמולת בחירות, אחד המבחנים הוא כאמור הסמיכות למועד הבחירות. הקטע נושא העתירה עתיד להיות משודר שלושה שבועות בדיוק לפני ההצבעה בקלפי, ושבוע בלבד לפני תחילת שידורי התעמולה הממוסדים. אנו בעיצומה של מערכת הבחירות ומסריו של המשיב 1 יובנו על ידי הבוחר הסביר על רקע זה.

9. כן נקבע בעבר שיש ליתן משקל להיקף ההשפעה שיש לשידור, כך שפרסומים בשעות השיא של הצפייה בטלוויזיה צריכים להיבחן בזירות רבה (תב"כ 10/20 חדו"ש – לחופש דת ושוויון נ' תחנת רדיו "קול ברמה", פסקה 13(א) (3.2.2015)). התוכנית אמורה להיות משודרת ביום 2.3.2021, מייד לאחר מהדורת החדשות באחד הערוצים המסחריים הנצפים בישראל. אין חולק כי מידת החשיפה לשידור תהיה ברמות הגבוהות ביותר בטלוויזיה הישראלית.

10. סוגיה נוספת קשורה להקשר הכללי – אולם לזה של התוכנית כולה, ולא רק של הקטע או של הפרק שהוא אמור להיות משודר בו. כפי שציינה המשיבה 3, המשיב 1 הוא המועמד היחיד במערכת הבחירות הנוכחית שמופיע בתוכנית ושזוכה ליתרונות שגלומים בהופעה זו. חלקם תוארו לעיל. ייחודיות זו עשויה ליצור בקרב הצופים את הרושם שהתוכנית שהם אוהבים תומכת במשיב 1. הייחודיות אף ממקדת את תשומת הלב בו במידה רבה יותר מאשר במועמדים אחרים (השוו לקביעה שהדרת רשימה מסקר בחירות עשויה לעלות כדי תעמולת בחירות: תב"כ 10/24 גלסברג נ' טלזר 019 שירותי תקשורת בינלאומיים בע"מ, פסקה 6(ג) (28.1.2021)). כל אלו נותנים למשיב 1 יתרונות בקרב על דעת הקהל ועל קולו בקלפי. הם עשויים להשפיע על ההצבעה, וגם פגיעה זו בשוויון מחזקת את המסקנה כי ההשתתפות בתוכנית היא בבחינת תעמולת בחירות.

המשיבה 3 ציינה בהקשר זה שבמקור, בחודש ינואר, הזמינה הפקת התוכנית פוליטיקאים רבים להשתתף בה, וצוין שהמשיב 1 הוא היחיד שנענה להזמנתה. כמתואר לעיל, המשיב 1 ביטל בסופו של דבר את השתתפותו. בהמשך פנתה המשיבה 3 למשיב 1 בלבד "לקראת יום

הצילום האחרון של התכנית". התנהלות זו, בניגוד לפנייתה הראשונית של המשיבה 3, אינה מאוזנת ואינה נותנת ביטוי הולם למתמודדים השונים בבחירות (בג"ץ 869/92 זוילי נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השלוש-עשרה, פ"ד מו(2) 692, 710–711 (1992)). ראו בהקשר זה גם סעיפים 103–108 למכתב מאופיר ביתן, היועץ המשפטי בפועל לרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו, ליועצים המשפטיים לבעלי הרישיונות לשידורי טלוויזיה וליועצים משפטיים לבעלי הזיכיונות ברדיו האזורי (21.1.2021)). דברים אלו נכונים ביתר שאת משדעה המשיבה 3 כי מועד השידור יהיה כה סמוך למועד הבחירות. אף בהתעלם מהתנהלות אחרונה זו, היה על המשיבה 3 ליתן את הדעת לכך שבסופו של דבר התוצאה היא שיופיע בתוכנית רק מועמד אחד מאז עלייתה לשידור לפני כמה שבועות ועד ליום הבחירות. הבוחר הסביר אינו מודע למתרחש מאחורי הקלעים ולכך שרבים הוזמנו מלכתחילה להשתתף בתוכנית. אפילו היה מודע לכך, בפועל הוא צופה במועמד אחד בלבד. אילו היו מופיעים בתוכנית מועמדים רבים ממגוון מפלגות ובעלי דעות פוליטיות שונות, ודאי אם היו מופיעים בתקופת מערכת הבחירות, היה נוצר איזון בעיני הצופים. איזון זה עשוי לגמד את היתרונות שיש להופעת יחיד ולתרום לשוויון בין המועמדים (על השוויון בייצוג באמצעי התקשורת ראו תב"כ 12/15 גולדשמידט נ' ראש-הממשלה, פ"ד נה(3) 145 (1999) (להלן: עניין גולדשמידט)).

11. נוכח כל האמור לעיל, אני סבור כי יש לסווג את הקטע נושא העתירה בתור תעמולת בחירות. אינני שולל את הטענה כי לקטע הנדון תכלית בידור, אולם בחינת תוכנו, בשילוב קרבתו למועד הבחירות ובפרט בשים לב לחוסר השוויון – שהוחרף שעה שהמשיבה בחרה לפנות דווקא למשיב 1 לקראת צילומי התוכנית האחרונה – מוליכים למסקנה שהקטע נושא עימו תעמולה במשקל סגולי מספק אשר מסווג אותו בתור תעמולת בחירות.

12. אכן, מועמדים בבחירות – ובהם המשיב 1 – מופיעים לא פעם בתוכניות שעיקרן חדשות ואקטואליה. מה ההבדל בין לתוכנית שלפניי? ראשית, בתוכניות החדשות מופיעים מועמדים רבים ושונים, ואילו כאן כאמור הופיע רק המשיב 1. שנית, אחד ממבחי המשנה לזיהוי תעמולת בחירות עניינו תכלית חלופית לפרסום וחשיבותה. תוכנית חדשות נועדה למסור לציבור מידע על המתרחש, בין היתר כדי לדעת למי להצביע בבחירות. ריאיון בה נועד לספק מידע מטעם המועמד ולעמת אותו עם טענות נגד. זו תכלית חיונית במערכת הבחירות, ולכן היא עשויה לגבור על תכלית התעמולה שבדבר (עניין גולדשמידט, בעמ' 150–151; תב"כ 19/24 אני ואתה – מפלגת העם הישראלית נ' עיתון ישראל היום בע"מ, פסקה 6 (10.2.2021); עניין אאוטברייין, בפסקה 8).

התוכנית שלפניי נועדה לבדר. בידור עשוי להעשיר את שוק הרעיונות, למשל באמצעות סאטירה. סאטירה היא יצירה אומנותית "המתארת את הפגמים שבמציאות בצורה לגלגנית ועוקצנית. הסטירה שמה ללעג ולשנינה את הטיפוס השלילי או את התופעות השליליות שבחיים מתוך תפיסת הנגוד בין האידאל למציאות (מלון אבן-שושן כרך רביעי 1281 (משה אזר

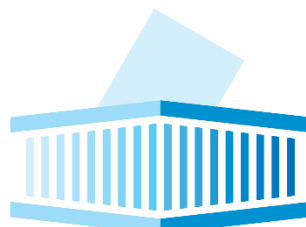

עורך ראשי (2003). ראו גם רע"א 2687/92 גבע נ' חברת וולט דיסני, פ"ד מח(1) 251 (1993); ע"א Societe des Produits Nestle 3425/17 נ' אספרטו קלאב בע"מ, פסקה 24 (7.8.2019)). במובן זה סאטירה, כמו דיווח חדשותי, יכול שתכלול חלקים מסוימים שעשויים להשיק לתעמולת בחירות, כדי להשיג את האפקט המבוקש. לכן קבע השופט מ' חשין בהיותו יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית ש"סאטירה, בהיותה מה שהיא, חייבת שתישא עימה 'תעמולת בחירות' במשקל סגולי כבד עד שנסווג אותה כתעמולת בחירות אסורה" (תב"כ 22/2001 המטה למען א"י – חיפה והצפון נ' טלעד אולפני ירושלים (4.2.2001)).

לעומת זאת, התוכנית נושא העתירה אינה סאטירית אלא בידורית באופייה, ולכן אינה נדרשת לכלול מסרי בחירות. המשיב 1 לא הוזמן לתוכנית כדי להגביר את הידע של הצופים על המתרחש בעולם. המשתתפים בה לא אתגרו את המשיב 1 בשאלות על פעולותיו או על עמדותיו. בנסיבות העניין מאחר שהקטע בהשתתפותו עשוי להשפיע על הצבעה בעיני הבוחר הסביר, והתכלית האחרת שנטענה אינה גוברת במקרה דנן על תכלית התעמולה, הקטע שלפניי נחשב לתעמולת בחירות – בניגוד, למשל, לראיונות של המשיב 1 בתוכניות חדשות.

13. אכן, ההכרעה כאן היא גבולית. בנסיבות שונות במקצת ייתכן שהייתי מגיע לתוצאה שונה. אך אני, כקודמי בתפקיד, סבור שיש לתת משקל לצורך בוודאות, במיוחד בתקופה הסמוכה לבחירות, ולכך שפרסום תעמולת בחירות אסורה אינו ניתן לריפוי בדיעבד. מסר שהועבר בניגוד לדין, יצא לאוויר העולם והבוחרים כבר נחשפו אליו. בשקלול כל הנתונים במקרה שלפניי מצאתי שהספק בסיווג תומך במסקנה שמדובר בתעמולת בחירות (תב"כ 13/21 מפלגת העבודה הישראלית נ' הליכוד תנועה לאומית ליברלית, פסקה 16 (18.2.2019); תב"כ 12/20 כהן נ' מפלגת הבית היהודי, פסקה 7 (4.2.2015); תר"ם 125/20 סומך נ' ראש המועצה המקומית בית אריה, פסקה 4 (25.9.2013); החלטת יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-19 בעניין אופנהיימר נ' רשימת "הבית היהודי בראשות נפתלי בנט – מיסודם של האיחוד הלאומי, מפד"ל החדשה לכנסת ה-19, פסקה ו (1.1.2013)).

14. לפני סיום אציין שראיתי להידרש לגופה של העתירה חרף העובדה שהעותר לא הקדים פנייה למשיבים 1–2 לפני הגשתה. כפי שנפסק אך לאחרונה, חובת מיצוי ההליכים אינה כלל נטול חריגים. הפעלתה תיעשה בהתאם לנסיבות המקרה – ובכלל זאת אם קיימת דחיפות מיוחדת להידרש לעתירה אף שלא מוצו ההליכים (בג"ץ 267/21 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' שר האוצר, פסקה 5 (24.1.2021)). ראו באופן כללי דפנה ברק-ארז משפט מינהלי כרך ד – משפט מינהלי דיוני 348 (2017)). העותר טען, ואין חולק על כך, שרק ביום 28.2.2021 נודע שהמשיב 1 צפוי להשתתף בתוכנית שתשודר ביום 2.3.2021. בנסיבות אלו ונוכח דוחק הזמן מצאתי כי לפניי מקרה חריג שמצדיק הידרשות לעתירה חרף אי מיצוי ההליכים.

15. העתירה מתקבלת אפוא. ניתן בזה צו שאוסר לשדר את הקטע בתוכנית שבו אמור להשתתף המשיב 1, עד לאחר הבחירות; בחלוף יום הבחירות לא יחולו עוד האיסורים שבסעיפים 5 ו-8 לחוק, ויהיה מותר לשדר את הקטע. משהעותר לא פנה פנייה מוקדמת למשיבים, איני עושה צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ח באדר התשפ"א (2 במארס 2021).

עוזי פוגלמן

שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-24

